

MAGASINET

stefanus

46. ÅRGANG – NR. 3 / MAI 2016

Nytt arbeid på Afrikas Horn

Side 4–5

HISTORISK RAPPORT

FN, med Rita Izsák-Ndiaye i spissen, har laget sin første rapport om global kastediskriminering.

SIDE 8

NY KIRKE

Pastor Ramazan Arkan og Antalya Evangelical Church feiret Jesu oppstandelse i nye lokaler i år.

SIDE 9

TIL STEDE

Vår partner, Sajid Christopher, besøkte ofre etter terrorangrepet 1. påskedag i Pakistan.

SIDE 10–11

REISE TIL EGYPT?

Nå kan du bli med på tur for å se arbeidet til våre partnere.

SIDE 14–15

Foto: Thea E. Haavet

LEDER

Synspunkter på lederen kan sendes direkte til:
hag@stefanus.no

Kulhetstyranniet

Statsråd Sylvi Listhaug skapte storm da hun i flyktningdebatten klaget over godhetstyranniet som «rir det norske samfunn som en mare». Stormen ble ikke mindre da tidligere biskop Gunnar Stålsett rykket ut og hevdet at godhetstyranniet er et ord som «går inn i vår kulturhistorie som uttrykk for forakt for det grunnleggende i vår kristne tro, som fornektelse av vår kristne humanitet».

Om ordet godhet skaper ulike assosiasjoner og følelser, vil ingen bestride at godhet er en ettertraktet verdi i en urolig verden. Det blir likevel problematisk når framstående ledere gir inntrykk av å ha monopol på hva godhet betyr og når andres velmente intensjoner trekkes i tvil.

Jeg tror ikke godhet er et problem for noen av oss. Vi sliter derimot med noe annet som er langt mer problematisk. Det finnes nemlig et annet tyranni som rir både samfunnet og den kristne kirke som en mare. Jeg velger å kalle det «kulhetstyranniet». Dette henspiller på et fenomen som drar forbindelseslinjer tilbake til den unge Narcissus i antikkens Hellas. Narcissus var sykkelig betatt av egen skjønnhet og fortrefelighet. Han beundret seg selv og sitt utseende så høyt at han kunne ligge i timevis og se på sitt eget speilbilde i vannet. Da han en dag forsøkte å kysse speilbildet, druknet han. Han kunne ikke svømme. Han ble seg selv nok, og dette ble hans endelikt.

Det finnes en kristelig variant av dette. I en kronikk jeg skrev for noen år siden, omtalte jeg de såkalte «kristenarsissistene». Hva kjennetegner disse? De er bekjennende kristne, men er påfallende lik narsissister med andre livsynstilknytninger. Kristentroen makter ikke helt å overstyre deres narsissistiske tilbøyeligheter. For kristenarsissistene er Guds folk ikke et annerledes folk, en utfordrende motkultur i samfunnet, men et folk som stort sett følger strømmen. Kristenarsissistene kan være bastante og tydelige på noen områder, men først og fremst der hvor de forventer stor tilslutning.

Vi lever i en narsissistisk kultur. Forpleining av idealiserte selvbilder styrer virkeligheten. Det vrirler av «selfies» og egeneksponering på sosiale medier og ellers. Medier, reklameagenter og andre trendsettere bidrar sterkt til å skape idoler, og til å holde dem i live. De bestemmer ofte hvem som defineres som «kul» eller «ukul». De kule løftes høyere opp på stjernehimmlen, mens de mindre kule skyves ut i taushetens mørke eller utsettes for offentlig mobbing. Kulhetstyranniet sprer seg i alle kroker og kriker av vårt samfunn.

Jeg tror ikke godhet er et problem for noen av oss. Vi sliter derimot med noe annet som er langt mer problematisk.

Hvordan påvirker dette Stefanusalliansen? Jeg har reflektert en del over dette. Vi er en organisasjon i medvind. Der andre sliter vokser vi både økonomisk, mannskapsmessig og aktivitetmessig. I en slik situasjon er det viktig at vi holder beina på bakken og at vi ikke lar oss forføre av «kulhetstyranniet». Det går bra med oss, selv om det ikke er spesielt kult det vi jobber med. Det er nemlig ikke kult å bli forfulgt. Det er heller ikke kult å lide for sin tros skyld.

Jeg kommer beriket tilbake fra mine utenlandsreiser. Jeg blir sterkt berørt av kristne som våger å svømme motstrøms. Til tross for forsakelse og lidelse, er de stolte av sin tro. Sannhet, mening og ekthet utfordrer meg og min norske hverdag. Det har jeg godt av!

Hans Aage Gravaas
generalsekretær

Utgever Stefanusalliansen
Ansvarlig redaktør Hans Aage Gravaas
Redaktør Merete Gamst Strandberg
Redaksjon Kristin Storaker
Thea Elisabeth Haavet
Birgit Solbakken
Hilde Skaar Vollebæk

Forsidefoto Ingvar Isene
Design og trykk Kai Hansen Trykkeri
Opplag 18 000
Kontor Trondheimsveien 137
Postadresse P.b. 6603 Rodeløkka, 0502 Oslo
Telefon 23 40 88 00

E-post post@stefanus.no
Hjemmeside www.stefanus.no
Styreleder Jan Gossner
Repr.skapsleder Karin Riska
Org. nr. 970276432
Bankgiro 3000 14 57922 Gavekonto
Revisor BDO AS

Trusler mot kristne i Tyrkia:

Truet med død og fordervelse

«Dere er perverse hedninger som forvrenger sannheten. Slutten deres er nær». Slike trusler har flere kristne ledere i Tyrkia mottatt på SMS, Facebook og e-post. Til tross for anmeldelser har myndighetene ikke gjort noe.

I slutten av april mottar menneskerettighetsaktivisten Mine Yildrim Stefanusprisen sammen med den tidligere parlamentariker Aykan Erdemir for sin innsats for trosfrihet for alle i Tyrkia. I den forbindelse ønsker vi å sette fokus på Tyrkia også i form av en appell.

Av Tyrkias nesten 80 millioner innbyggere er 6 000–7 000 protestantiske kristne. Mange av dem har muslimsk bakgrunn. De siste par årene har hatkriminalitet, fysiske angrep og trusler mot disse økt uten at tyrkiske myndigheter har tatt effektive grep. Det samme gjelder andre religiøse minoriteter.

OPPDATERING FRA KINA

Den kinesiske advokaten Zhang Kai ble løslatt 23. mars. Han ga juridisk bistand til mange kirker i Zhejiang-provinsen, som opplevde at myndighetene ødela både bygninger og kors. Han ble arrestert i august 2015 og holdt isolert i et såkalt «black jail», et uregistrert fengsel med utstrakt bruk av tortur. Vi appellerte for ham i september 2015. Samtidig er en pastor fra samme provins, som også protesterte mot ødeleggelsene av kors, nettopp blitt dømt til 14 års fengsel.

Denne plakaten har hengt i Istanbul i forbindelse med julen de to siste årene, og advarer folk mot å delta i kristen julefeiring. (Foto: World Watch Monitor)

En kirke i Samsun, i nærheten av Svartehavet, ble angrepet av fire menn i slutten av februar. De banket, sparket og slo mot døren mens de skrek. Da de ble sluppet ut fra politistasjonen, ropte de islamistiske slagord. Rundt jul ble det satt opp mange plakater og oppslag med hatefulle ytringer og skremselspropaganda mot kristen julefeiring. I september prøvde noen å skyte en pastor mens han jobbet på familiens jorde.

I august 2015 ble over 100 grove trusler sendt på SMS, Facebook og e-post til 20 pastorer og ledere i 15 protestantiske kirker rundt om i Tyrkia. Ordvalget tyder på at IS står bak truslene om død og fordervelse.

Til tross for at politiet siden påske har økt sine sikkerhetstiltak rundt flere kirker, er tilliten til myndighetenes reelle vilje og evne til å beskytte de protestantiske kristne fortsatt liten. De føler seg sårbare og utsatte. En protestantisk pastor, Ishan Ozbek, sier: «Vi føler oss engstelige og urolige. Vi opplever trusler og lever under vanskelige forhold.

Budskapet vi får er: Dere kan ikke leve her.»

Signer og postlegg vårt appellbrev, slik at tyrkiske myndigheter blir minnet på sitt ansvar for å beskytte og ta på alvor truslene den lille protestantiske gruppen kristne, og andre religiøse utsatte grupper, opplever.

Ishan Ozbek, protestantisk pastor.

Takk for at du er med! På våre nettsider finner du ferdigformulerte brev og adressen til den tyrkiske statsministeren.

Se www.stefanus.no

Med vennlig hilsen

Lisa Winther
rådgiver menneskerettigheter

Din stemme mot urett

Som appellvenn kan du gjøre en forskjell for dem som forfølges for sin tro. Et brev utfordrer myndigheter; det kan få trosfrihetsfanger frikjent og oppmuntrer den som lider!

SMS: Send **ROP** <ditt navn> til **2377** for å få appellen på SMS.

BREV/E-POST: Kontakt oss på post@stefanus.no for å motta appellbrev regelmessig i postkassa eller på e-post.

Det er mange kristne i Etiopia, men også islam er i sterk framvekst. Nå ønsker Mekane Yesus-kirken vår hjelp for å spre korsets budskap til den muslimske Afar-befolkningen. (Illustrasjonsbilde)

Trosfriheten er sterkt begrenset i flere områder i Etiopia. Her er et kor i Mekane Yesus-kirken.

Utfordring fra Afrikas Horn

Stefanusalliansen er utfordret til å bistå den etiopiske Mekane Yesus-kirken med å starte et nybrottsarbeid blant den muslimske Afar-befolkningen.

Tekst: Hans Aage Gravaas **Foto:** Ingvar Isene og Hans Aage Gravaas

Etiopia, som selv har mange utfordringer, er et viktig land for eventuell framtidig satsing i turbulente land som Somalia, Eritrea, Sudan og Sør-Sudan. Nå er Stefanusalliansen bedt om å bidra når Mekane Yesus-kirken skal starte et arbeid rettet mot Afar-muslimer. Den etiopisk-ortodokse kirken (EOC) har en lang historie. De syriske munkene Edesius og Frumentius forliste i Rødehavet på begynnelsen av 300-tallet og ble slaver hos kongen av Axum. Her vant de kongefamiliens gunst og bidro til at de ble omvendt. Frumentius ble senere ordinert som kirkens første biskop av kirkefaderen Athanasius i Alexandria.

Helt siden den gang har det vært tett forbindelse mellom etiopisk og egyptisk kirkeliv.

Verdens største

The Ethiopian Evangelical Church Mekane Yesus (EECMY) er verdens største lutherske kirke. Den ble etablert i 1959 som et resultat av etiopiske evangelisters og utenlandske protestantiske misjonærers arbeid, særlig i sør og vest. Opprinnelig var formålet å revitalisere den ortodokse kirken, men på grunn av sterk motstand ble det etablert en ny protestantisk kirke som i dag teller mer enn syv millioner medlemmer. Det fin-

nes også en rekke andre protestantiske kirkesamfunn i landet. Etiopia er Afrikas nest mest folkerike land på 101,8 millioner innbyggere (2016). I 2007 var 43,5 % ortodokse, 18,6 % protestanter og 33,9 % muslimer.

Helt fram til den marxistiske revolusjonen i 1974 har ortodoks kristendom vært herskerfolkets religion. De semitiske folkegruppene, som har en ortodoks majoritetsbefolkning, har nemlig hatt makten i store deler av landets historie. Koblingen mellom politikk og religion har kneblet trosfriheten. Den framvoksende protestantiske kirke har utfordret denne situasjonen. Minoriteters rettigheter er satt på dagordenen, ikke bare i forhold til trosfrihet, men også med hensyn til utvikling av helse- og utdanningstilbud.

Islam vokser raskt

EECMY vokser sterkt, så sterkt at trosopplæring, lederutvikling og økonomi ikke holder tritt med veksten. Kirken er likevel dynamisk. Om den har mer enn nok å henge fingrene i der den er, ønsker den å gå videre med evangeliet. Manglende kapasitet gjør behovet for utenlandsk støtte fortsatt stort. Utfordringen fra islam er krevende. Islam vokser raskt.

Afrikas Horn er en urolig region. Hungerskatastrofen rammer millioner av mennesker. Intense krigshandlinger pågår. Etiopia, som selv har store politiske utfordringer under en glattpolert fasade, er nå det land i Afrika som tar imot flest flyktninger. Store folkemasser strømmer inn fra diktatorregimet i Eritrea, borgerkrigen i Sør-Sudan og fra al-Shabaabherjede somaliske områder. Fluktruter

Vi trenger din hjelp!

EECMY utfordrer Stefanusalliansen til følgende:

- Hjelp til å bygge et administrasjonssenter/gjestehus/forsamlingslokale i byen Semera. Herfra planlegges målrettede evangeliske og diakonale tiltak blant Afar-befolkningen. Andre utenlandske partnere er invitert inn.
- Undervise ledere på ulike nivåer i EECMY i trosfrihet.
- Kontakt med Stefanusalliansens diakonale kontakter i Egypt er etablert. Senteret vil også legge opp til inntektsgenererende virksomhet som støtter opp om arbeidets drift.
- Etablere en infrastruktur på

nasjonalt og lokalt nivå som følger opp dette arbeidet. Tett kontakt mellom Stefanusalliansen og kirkeledelsen sentralt er etablert for å sikre god kvalitet og oppfølging. Arbeidet i regionen vil på sikt tilsluttes nærmeste synodeenhet.

Kirken ønsker på sikt også vårt bidrag til:

- Arbeid blant eritreiske flyktninger på etiopisk side.
- Samarbeid med kirkens internasjonale misjonsselskap i land hvor Stefanusalliansen allerede arbeider.

etableres i alle retninger, ikke bare nordover. Sosiale problemer står i kø.

Mer forfølgelse

Etiopias myndigheter legger sterke restriksjoner på ytringsfriheten, journalister fengsles og politisk opposisjon knebles. Trosfriheten er sterkt begrenset, særlig i muslimske områder, men også der hvor den ortodokse kirke står sterkt. Etiopia klatrer stadig oppover på Åpne Dørers World Watch List over land hvor kristendomsforfølgelsen er sterkest, og er nummer 18 foran land som Egypt, Myanmar og Kina. Nabolandene Eritrea og Somalia er på henholdsvis 3. og 7. plass.

Stefanusalliansens representanter fikk en varm mottakelse da de hadde de første samtaler med kirkeledelsen høsten 2014. Etter påfølgende samtaler og en undersøkelsesreise i nord sammen med kirkens toppledelse i 2015, ble Stefanusalliansen på en særlig måte utfordret til arbeid blant Afar-folket, nordøst i landet.

Afar-folket

Afar-folket er en minoritetsbefolkning på Afrikas Horn. Denne kusjittiske folkegruppen på mer enn 4,2 millioner mennesker (2012), som språklig er nært beslektet med Somali-språket, holder til i Eritrea, Djibouti og i Afar-regionen i Etiopia.

Mekane Yesus-kirken har over tid drevet nødhjelpsarbeid i området og fått et godt rykte. Semera er administrasjonsbyen for den etiopiske Afar-regionen som har stor grad av lokalt

Vi skal bidra med hjelp til nybrottsarbeid i Etiopia. Hans Aage Gravaas og Ingvar Isene fra Stefanusalliansen er her sammen med generalsekretær i Ethiopian Evangelical Church Mekane Yesus (EECMY), Berhanu Ofgaa og koordinator for Afar-prosjektet, Paulos Shune.

selvstyre. Her ligger et regionalt universitet, og herfra er det regelmessig flyforbindelse til resten av landet.

Unådd folkegruppe

Afar-folket er å regne som en unådd folkegruppe. Det er få lokale kristne, og de kristne som finnes møter sterk motstand fra en muslimsk majoritetsbefolkning på mer enn 95 %. Universitetsstrukturen i landet er bygget opp slik at studenter sendes til ulike landdeler for å studere. Mange av de tilreisende studentene til Semera er kristne. Flere av dem kommer fra vekkelsesområder i sør.

Sammen med andre kristne gjestearbeidere i området bærer studentene med seg et sterkt ønske om å bringe

evangeliet ut til lokalbefolkningen. Deres primære behov er et forsamlingslokale og administrasjonssenter hvor de kan møtes regelmessig til bibel og bønn. Kirken ønsker at dette senteret skal være et utgangspunkt for ulike framtidige aktiviteter i Afar-regionen, som er et nybrottsområde. EECMYs nærmeste synodesenter ligger i byen Dessie, 224 kilometer og nærmere fem timers kjøring unna.

Hjelp oss å komme i gang med dette flotte prosjektet – din gave er viktig! Bruk vedlagte giro eller kontr. 3000 14 57922. Merk gaven «Nord-Etiopia».

På denne tomta i Semera skal det bygges et administrasjonssenter/gjestehus/forsamlingslokale. Herfra planlegges målrettede evangeliske og diakonale tiltak blant Afar-befolkningen.

Lærer for «hemmelige» studenter

Iranske dr. Mehrdad Fatehi leder en teologisk skole som utdanner kristne ledere i hemmelighet.

Tekst: Thea Elisabeth Haavet

Da den islamske revolusjonen fant sted i Iran i 1979, var det ikke mer enn 500 Jesus-følgere med muslimsk bakgrunn i en nasjon med 40 millioner mennesker. Nesten fire tiår senere har hundrevis av iranske muslimer gitt livet sitt til Jesus Kristus. I dag er Iran det landet i verden med høyest kirkevekst, ifølge Operation World.

– Anslaget kristne varierer mellom 300 000 og tre millioner, men bare Gud vet. Et konservativt estimat er at minst én million iranere har en dyp respekt og kjærlighet for Jesus, forteller lederen av PARS teologiske senter, Dr. Mehrdad Fatehi.

Trenger ledere

Behovet for utdanning av nye huskirkeledere er stort, men det er ikke lett å få til i et land der regimet systematisk

prøver å lage restriksjoner for å begrense evangelisk kristendom.

– PARS prøver å overvinne denne hindringen ved å bruke moderne teknologi. Vi filmer alle våre foredrag og gjør dem tilgjengelige for studentene på ulike måter. De blir sendt på satelitt-TV, lagt ut på internett og distribuert til studentene på SD-kort. PARS-elevene studerer i hemmelighet, og holder kontakt med lærerne sine gjennom e-post, forklarer den iranske teologen.

Forbudt å forkynne

Myndighetene krever at kirkens ledere skal oppgi navn på alle medlemmer og stanse all evangelisering. Alt kirken gjør, har den påbud om å rapportere. Nylig har myndighetene bestemt at det ikke er tillatt for noen kirker å tilbe eller forkynne på persisk. Derfor må kirkens aktiviteter skjules for myndighetene, og det vanligste er å møtes i små grupper i hjemmene. Det er huskirker i over

300 byer i Iran. Disse er superhemmelige, fordi regimet slår hardt ned på huskirkebevegelsen og på kristne med muslimsk bakgrunn.

– PARS jobber med ulike huskirkenettverk, og det er der den største kirkeveksten skjer. Selv om våre studenter studerer i hemmelighet, blir de av og til arrestert og satt i fengsel. Det er ikke på grunn av at de studerer hos PARS, men fordi de er aktive i huskirker. Noen av dem blir løslatt etter noen få dager med avhør, mens andre blir holdt lenger. Vi har hatt studenter som satt i fengsel i ett år eller mer.

Ønsker flere studenter

For tiden har PARS over 200 studenter. – Vår visjon er minst 1 000, men det avhenger av menneskelige og økonomiske ressurser, forklarer Fatehi.

Så langt bor rundt 70 % av studentene i Iran, mens resten er persisktalende iranere fra andre deler av verden. Rundt fem millioner iranere bor i utlandet. Der skjer det også en stor kirkevekst med mange nye, persiske menigheter.

– Iranske kirker i utlandet har en stor påvirkning på det som skjer i Iran. Hvis vi styrker kirkene utenfor Iran, så påvirker det også de som er inne i landet. Når

Islam er offisiell religion i Iran. Det iranske regimet prøver systematisk å begrense evangelisk kristendom, og PARS har en viktig rolle i å utdanne ledere til iranske huskirker. Foto: CC BY-SA 3.0

Dr. Mehrdad Fatehis studenter er gjerne aktive i huskirker i Iran. Han har hatt studenter som satt i fengsel i ett år eller mer. Foto: PARS

menneskene som går i disse kirkene drar på besøk til hjemlandet, snakker de om Jesus med familiemedlemmene sine, forteller iraneren. Han ønsker ikke bare å lære opp kvalitetsledere til kirken, men også gode ledere til landet generelt.

Muslimsk bakgrunn

Selv opplevde Fatehi at hans tidligere muslimske legefår ble kristen i 1970, da han selv var ti år gammel.

– Pappa ble helt forandret. Han smilte og var som en ny mann. Han startet en huskirke i hjemmet vårt, men under den islamske revolusjonen ble han tvunget til å stenge den, sier han.

I 1979 fant den islamske revolusjonen under ledelse av Ayatollah Ruhallah Khomeini sted i Iran. De kristne ble lovet rettferdighet og frihet, men allerede i revolusjonens andre uke kom det krav om at all evangelisk virksomhet skulle opphøre. All kristen litteratur ble konfiskert. Kristne institusjoner ble overtatt av muslimer. På 1990-tallet økte forfølgelsen.

Drepte biskop

Selv var Fatehi en av pastorene i Assemblies of God-kirken i Teheran, en kirke som senere ble stengt. Fra ung

alder følte han seg kalt til å undervise i Bibelen og teologi. Han jobbet blant annet sammen med den kjente biskop Haik Hovsepian, som sendte Fatehi til London for å studere teologi. Mens han var der fikk han beskjed om at biskopen var drept. Ikke lenge etter ble Mehdi Dibaj, en annen pastor, også tatt av dage.

– Drapene var totalt sjokkerende. Jeg jobbet jo nært med Haik. Han ble knivstukket 16 ganger. Senere kom det fram at regimet var involvert i drapene. Det ble en stor skandale.

Da Fatehi selv var en leder fra en muslimsk bakgrunn, og nå var involvert i kristen tjeneste på ulike måter, ble han advart mot å dra tilbake til Iran. I dag er den iranske teologen seniorpastor i Iranian Christ Fellowship i London, forskningspartner på London School of Theology og leder av PARS teologiske senter, som han grunnla i 2010.

Trenger opplæring

Mange iranske kristne har møtt Jesus på overnaturlige måter, gjennom drømmer og visjoner, men de har mye bagasje med seg.

– De har blitt kristne, men de har fortsatt mange trosforestillinger og verdier som er formet av deres islamske bak-

grunn. Det har vært et islamsk verdensbilde i Iran i 1 400 år, og vi ser at mange unge kristne blander kristen og muslimsk lære og verdier.

Dette er en viktig årsak til at kristne ledere trenger god bibelsk og teologisk opplæring for å settes i stand til å lede kirken. En annen årsak er at mye usunn herlighetsteologi blir forkynt gjennom satellitt-TV. Iranere trenger mye opplæring for å klare å skille mellom god og dårlig teologi.

Åndelige iranere

PARS-lederen forteller at før den islamske revolusjonen visste de fleste iranere lite om islam. De snakket jo ikke arabisk, og forsto derfor ikke så mye av Koranen eller de daglige bønnene. Etter den islamske revolusjonen, da de opplevde islamsk styre, ble mange desillusjonert og skuffet, og begynte å lete etter en ny tro.

– Iranere er dypt åndelige, og mange, spesielt de unge, vender seg til den gamle persiske religionen zoroastrisme, mens noen velger sekularisme. En stor gruppe finner også Jesus. Mange av dem kommer til tro gjennom visjoner, drømmer og mirakler. Gud er selv aktiv i Iran på ekstraordinære måter. Dette oppmuntrer oss til å fortsette til tross for forfølgelsen, avslutter PARS-lederen.

Mehrdads ønske om bønn

Kan dere be for at Iran skal åpne seg opp?

Kan dere be for tryggheten og sikkerheten til våre studenter?

Kan dere be for ressurser til å trene flere ledere?

Mange ønsker å studere. Vi har en visjon om å trene 1 000 ledere, men vi trenger hjelp fra våre brødre og søstre i den globale kirke.

Historisk rapport om kastediskriminering

For første gang i historien har FN skrevet en rapport om global kastediskriminering. Vi har snakket med spesialrapportør for minoriteter, Rita Izsák-Ndiaye, som står bak rapporten.

Tekst: Kristin Storaker

Foto: IDSN

Rundt 260 millioner mennesker lider under kastediskriminering verden over. Brorparten av disse bor i land i Sørøst-Asia, særlig India, men er også å finne over hele verden, blant annet i Afrika, Midtøsten og Stillehavsregionen, så vel som i diaspora-miljøer i den vestlige verden. Rapporten viser en brutal virkelighet der mennesker deles inn i kategorier, overordnede og underordnede, og behandles deretter. I et land som India er 90 % av de kristne kasteløse.

FN-rapporten om kastediskriminering er en seier for dalit-bevegelsen, som kjemper mot kastediskriminering, og en provokasjon for kasterammede stater som India.

– Målet med rapporten var å åpne opp for en diskusjon om kastesystemer, som i mange land fremdeles er tabu å adressere. Jeg anser min omfattende rapport som et første steg, og jeg håper virkelig at den vil stimulere til videre forskning og debatt, og at den vil styrke påvirkningsarbeidet mot kastediskriminering, sier FNs spesialrapportør for minoriteter, Rita Izsák-Ndiaye i en e-post.

Sensitivt tema

Å adressere kastediskriminering i FN er virkelig sensitivt, på grunn av Indias sterke posisjon og ømme tær når det gjelder temaet. Faktisk er temaet så sensitivt at International Dalit Solidarity Network (IDSN), et internasjonalt solidaritetsnettverk som jobber for å bekjempe kastediskriminering, er den ikke-statlige organisasjonen som har søkt flest ganger om akkreditering til FN (ECOSOC-status) uten å få god-

kjent søknaden, på grunn av Indias stadige innvendinger.

– Seriøst problem

Rapporten ble presentert for FNs medlemsstater i Menneskerettighetsrådets årlige mars-sesjon. Responsen var stor og variert. Flere land, blant dem Norge, EU og Sveits, takket rapportøren for en viktig rapport og stilte seg bak rapportørens konklusjoner. «Rapporten dokumenterer hvordan kastediskriminering fremdeles er et seriøst menneskerettighetsproblem som påvirker millioner av mennesker (...)» sa Norges representant til FN.

Andre stater, som India, reagerte med å anklage spesialrapportøren for å gå utover sitt mandat, som er minoriteter, da daliter og andre lavkaster ikke er å anse som «minoriteter». Dette viser tydelig hvor sensitivt og vanskelig det er å ta opp kastediskriminering i disse fora – og understreker viktigheten av spesialrapportørens banebrytende arbeid.

Milepæl

I tillegg til diskusjonen i Menneskerettighetsrådet arrangerte staben til Høykommissæren for menneskerettigheter et seminar i FN dagen etter. Her deltok, foruten spesialrapportøren, representanter fra det sivile samfunn og dalit-aktivister. Dette var også en mile-

pæl i kampen mot kastediskriminering, da det var første gang et FN-organ organiserte et slikt seminar.

– Jeg er veldig imponert over hvordan dalitene har organisert seg, og dermed antatt mer makt og synlighet. Dalitene har en sterk solidaritet med hverandre over landegrensene. Den internasjonale dalit-bevegelsen har et reelt potensial til å vise den enheten og styrken som trengs for å utfordre systemet, sier Izsák-Ndiaye.

Vår rolle

Stefanusalliansen er med i Norsk dalit-solidaritetsnettverk, som er en del av det større, internasjonale nettverket IDSN. Vårt engasjement i arbeidet mot kastediskriminering bunner i at det strider mot vårt menneskesyn. Alle mennesker er skapt like og er like mye verdt. Mange kasteløse hører det kristne budskapet om at mennesker er skapt i Guds bilde og at alle er likeverdige, og blir tiltrukket av det. Men selv om de konverterer fortsetter diskrimineringen, og ofte blir den bare verre, for i tillegg til å være dalit tilhører man da en minoritetsreligion. Stefanusalliansen jobber derfor aktivt sammen med Norsk dalitsolidaritetsnettverk for å styrke den internasjonale dalit-bevegelsen, og for at den norske stat skal være en konstruktiv, støttende aktør for dalit-kampen i FN-systemet.

Pastor Ramazan Arkan: Det viktigste byggearbeidet fortsetter

Vil utruste kristne ledere

1. påskedag holdt Antalya Evangelical Church sin første gudstjeneste i nytt kirkebygg i bydelen Lara. Etter tre år med byråkratiske prosesser og byggeaktiviteter, kan endelig den voksende menigheten innta sine nye lokaler.

Tekst: Hilde Skaar Vollebæk

Foto: Marianne Haugerud

Solen skinner ofte i Antalya. Den tyrkiske turistbyen ved Middelhavet er omgitt av snødekte fjell da Stefanusalliansen besøker byen tidlig i mars. I tillegg til glitrende sjø, skinner det også fra rekkverket utenfor det nye kirkebygget, hvor to malere er i ferd med å legge siste strøk med blank maling. Rundt dem løper en spent og utålmodig Ramazan Arkan. Han viser oss rundt i bygget, som snart vil huse kafé, åpen barnehage, menighetssal og kontorer. Men hovedpastoren er ikke så opptatt av bygget i seg selv, poenget er hvordan rommene skal brukes for å gjøre kristen tro tilgjengelig i en tyrkisk sammenheng.

Åpent

– Tyrkere verdsetter relasjoner, og god kaffe, sier Ramazan, mens hans viser oss kafeen i første etasje.

– Det er viktig at kirkebygget er et åpent sted, der folk kan gå inn, se seg om og bli invitert til å slå seg ned for en prat. Da er det fint å kunne sitte rundt et kafébord, for spørsmålene kan

fort bli mange. I etasjen under er det rom som etter hvert skal huse nabolagets eneste åpne barnehage, der foreldre kan komme med sine barn på dagtid for å leke i ly for sommervarmen. Området der kirken ligger huser mange barnefamilier, og menigheten ønsker å legge til rette for gode møteplasser med nabolaget. En stor takterrasse innbyr til sosiale aktiviteter. Ramazan forteller at veggene vil bli dekorert med bilder av

Det nye kirkebygget til Antalya Evangelical Church har kafé, åpen barnehage, menighetssal og kontorer.

– Tyrkia har vi ikke tillatelse til å åpne bibelskoler eller kristne studiesteder. Derfor må opplæringen skje i menighetene, sier pastor Ramazan Arkan.

kristne symboler, og over inngangspartiet vil det henge et stort kors.

Bekjempe fordommer

På spørsmål om hvorfor menigheten ønsker å være så åpen, svarer Ramazan at det er en helt bevisst og nødvendig strategi.

– I Tyrkia møtes lukkede forsamlinger med stor skepsis. Som kristne har vi mange fordommer vi må bekjempe, og åpenhet er vår viktigste taktikk. Vi må vise at det går an å være etnisk tyrker og kristen. Mange søker etter informasjon om kristen tro på internett. Der som de også finner en adresse til et åpent møtested, er sjansen mye større for at de våger å oppsøke oss.

Støtte ledere

Ramazan er ikke alene om denne strategien. Sammen med seg har han en ledergruppe på 17 ledere, både ansatte og frivillige. I de kommende månedene vil de fordele oppgavene slik at noen fortsetter å lede gudstjenester og samlinger i lokalene i Antalyas gamleby, mens andre får ansvar for aktiviteter i det nye kirkebygget i Lara. Selv gleder Ramazan seg til å vie enda mer til tid å støtte disse lederne. Han møter hver enkelt til samtale og bønn annenhver uke.

– I Tyrkia har vi ikke tillatelse til å åpne bibelskoler eller kristne studiesteder. Derfor må opplæringen skje i menighetene. Vi oppdaget at mange som begynte å gå i menigheten, forsvant igjen etter en tid. Da innså vi at vi også må bruke mer tid på opplæring, ofte én-til-én. Mange har urealistiske forventninger til livet som kristen, og trenger en mentor som viser troen i dagligdagse handlinger og holdninger. Dette er en hovedoppgave for lederne fremover, og mitt kall er å støtte dem i dette, forteller han ivrig.

Da Ramazan ledet sin første gudstjeneste i det nye kirkebygget, ba han om at det må bli et sted der mennesker møter Jesus som verdens lys. Vi oppfordres til å ta del i den samme bønningen.

EGYPT

Mitt møte med søppelbyen

Mamma Maggie og det inspirerende arbeidet hun leder gjennom stiftelsen Stefanusbarna i Egypt, har jeg lenge ønsket å besøke. I mars fikk jeg endelig muligheten. Jeg fikk det privilegiet å besøke Moqattam, også kalt Helwanslummen eller søppelbyen, som ligger noen få kilometer fra Kairo sentrum. Der bor de såkalte «zabaleen», søppelhenterne. De er undertrykte kristne fra Øvre Egypt som har kommet til hovedstaden for å tjene penger på å samle og sortere søppel. Det var i denne bydelen Mamma Maggie, Kairos «Mor Theresa», på 80-tallet fikk sitt første møte med den brutale fattigdommen. Møtet ledet henne til å starte «Stefanusbarna», som hjelper mange tusen gjennom drift av barnehager, skoler, mødregrupper, hjemmebesøk av sosialarbeidere etc.

Som Mamma Maggie er også jeg en av de svært privilegerte fra den rike verden. Mitt første møte med den brutale fattigdommen var ikke i Kairo. Jeg har bl.a. besøkt arbeidet Mor Theresa startet opp i slummen i Kolkata i India, og i møte med «Stefanusbarna» skjønner jeg godt hvorfor Mamma Maggie blir sammenliknet med Mor Theresa. Møtet

Karin Riska, representantskapsleder i Stefanusalliansen, møtte disse jentene i søppelbyen.

med arbeidet Stefanusbarna driver, og ikke minst menneskene der, gjorde dyp inntrykk.

Da vi ankom søppelbyen var mitt første inntrykk stanken av søppel og alle fluene. Men det neste synet som møtte meg gjorde at jeg glemte både stank og fluer; barn løpende rundt i gatene på søppelet, barbeinte og skitne. Da jeg deretter steg inn på gårdsplassen til et av de mange sentrene som Stefanusbarna driver i Egypt, var det som å komme inn i en oase. Det første som møtte meg var to av de ansatte damene som vasket føttene til hvert enkelt barn som kom inn på senteret. Barna satt tålmodige i kø og ventet på sin tur.

Det var tydelig at barna satte pris på det. Gjennom å få vasket sine føtter, fikk de ved siden av rene føtter også litt alenetid med den som vasket føttene deres, de fikk fortelle om hvordan de hadde det, de ble sett, og noen lyttet til dem. Hvis det ble oppdaget sår på føttene, som en gjerne får når en løper barbeint rundt i søppel, ble de sendt videre til en

lege på senteret som behandlet sårene. De fikk også med seg et par enkle sandaler, såpe og håndkle. Så var det videre inn til undervisning og lek på senteret, med ansatte som tydelig elsket barna de tjente.

Etter besøket på senteret fikk jeg være med noen av de ansatte på hjemmebesøk til en familie med fire barn, som hadde fått et lite rom å bo i av Stefanusbarna. Rommet var ikke stort, men sammenliknet med den trappeoppgangen de bodde under tidligere, var det en kraftig forbedring for dem.

Gjennom møtet med de nydelige menneskene jeg møtte da jeg besøkte Stefanusbarna, ble jeg minnet om hvem Jesus siktet til da han snakket om «disse mine aller minste». Jeg har mye å lære av dem, ikke minst når det gjelder tro: Disse mine brødre og søstre, både voksne og barn, løfter frem Jesus på en forbilledlig måte. De har vært og er forfulgt, og allikevel er de tydelige på hvem de tror på. Barna viste stolte frem sine håndledd til oss, håndledd med kors tatoveret inn. «Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk», er Stefanusbarnas favorittbibelvers (Fil. 4,13). Etter besøket hos dem skjønner jeg mer dybden av det verset. (Karin Riska)

TYRKIA

Lagskonferanse i Antalya

Over 60 kristne studenter fra hele Tyrkia og Georgia var samlet til studentkonferanse i Antalya i mars. Antalya Evangelical Church samarbeider med IFES (Internasjonal Fellowship of Evangelical Students), som er det engelske navnet på lagsbevegelsen.

– Det er flott å få legge til rette for at kristne studenter fra hele landet får treffe hverandre og oppleve at de er en del av et større fellesskap, sier Metin Özkaya og smiler bredt.

Metin har siden 2007 vært leder for studentarbeidet i Antalya Evangelical Church.

– Denne gangen er det studentene selv som leder konferansen og ordner alt det praktiske. Jeg blir så glad av å være overflødig, ler han.

Men faren for at Metin blir sittende med hendene i fanget, er ikke stor. I løpet av året vil han ta over som hovedpastor for den delen av menigheten som fortsetter å møtes i lokalene i Antalyas gamleby.

– Men min store lidenskap er fortsatt arbeid blant studenter og unge mennesker.

Det er i denne fasen av livet mange stiller spørsmål til Metin Özkaya.

PAKISTAN

Til stede i Pakistan

Mange kristne ble rammet av terrorangrepet i Pakistan 1. påskedag. Vår partner i Human Friends Organization, Sajid Christopher, har sendt oss mange sterke bilder fra da han besøkte sykehuset etter angrepet. Han ble selv personlig berørt, da en slektning ble hardt skadd. På sin facebookside etter angrepet skrev han følgende: «Det er forferdelig sjokkerende å besøke de alvorlig skadde terrorofrene fra Gulshan Park i Lahore. Disse sårbare kristne feiret påske. Må sjelene til martyrene hvile i fred, og må Gud lege disse alvorlig skadde, sårbare menneskene. En av disse alvorlig skadde er vår slektning Mehtab. Hans situasjon er kritisk. Vær så snill å be for Mehtab og alle skadde, for at de skal bevare livet og bli bra snart.»

ASIA

Sped stemme, viktig budskap

En kvinnelig kaodaibuddhist gjorde sterkt inntrykk på vår menneskerettighetsrådgiver, Kristin Storaker, på en trosfrihetskonferanse for Asia-regionen nylig.

– Midt i møtet reiste en kvinne seg. Hun var liten av vekst og snakket med sped stemme. Hun hadde reist i flere dager, med buss og båt, for å komme ubemerket ut av hjemlandet sitt. Deretter hadde hun reist med fly til konfe-

ransen. Hun hadde ikke reist uten grunn, hun hadde noe på hjertet: Å fortelle omverden om forfølgelsen av kaodaibuddhister.

Ifølge Kristin snakket kvinnen på lokalspråket sitt, og ble oversatt av en ung cham-muslim. Ved siden av stod en mann som hadde flyktet fra landet sitt for flere tiår siden.

– Han var ateist, men engasjerte seg

helhjertet for det kristne montagnardfolkets diskriminering og lidelser. Når vi står samlet fra flere forskjellige religioner og livssyn om én sak – trosfrihet – blir arbeidet for de som er forfulgt for sin tro enda sterkere! Derfor skal jeg, som representant for en kristen menneskerettighetsorganisasjon, løfte disse stemmene inn i våre fora for påvirkning her i Norge.

Fikk hjelp fra SFF

På «Søndag for de forfulgte» (SFF) i fjor samlet vi inn penger til flyktninger fra Syria og Irak. «Meral» fra Aleppo er blant flyktingene som fikk hjelp.

Tekst og foto: Birgit Solbakken

Hvert år oppfordrer vi alle menigheter i Norge til å slutte opp om «Søndag for de forfulgte» (SFF), hvor vi kan markere kristent samhold på tvers av kirketilhørighet. I fjor samlet vi inn penger til mennesker på flukt for sin tro, og pengene gikk til flyktninger fra Irak og Syria.

SFF-pengene som ble samlet inn i fjor gikk blant annet til madrasser, tepper og matkuponger for irakiske og syriske flyktninger i Libanon. «Meral» fra Aleppo med ektemann og tre barn, er blant flyktingene som mottok hjelp. Spesielt mannen hennes, som er syk, satte pris på å få utdelt en madrass fra vår samarbeidspartner i Beirut.

Flyktninger hver dag

Krigen som startet i Syria i mars 2011,

har drevet mer enn 13 millioner mennesker på flukt. Dette er nå verdens største humanitære krise. 7,6 millioner er på flukt inne i Syria som «internt fordrevne», mens over 4,6 millioner kvinner, barn og menn har flyktet over grensene til Syrias naboland. Libanon, Jordan, Irak, Egypt og Tyrkia har åpnet dørene for 95 % av alle flyktingene fra Syria. Stefanusalliansen har både partnere inne i Syria og Irak, og i nabolandene Libanon og Tyrkia. Hver dag kommer det nye flyktninger over fjellet mellom Damaskus og Beirut. Hver dag skal en ny familie bosette seg i et land som er på størrelse med Rogaland fylke, og har et innbyggertall på 4,7 millioner mennesker.

– Ca. tre millioner flyktninger fra Syria og Irak har kommet til landet vårt på fem år, sier Lily, en av våre partnere som jobber i Resurrection Church i Beirut.

«Meral» og sønnen Hibbah er glad for alt vår partner Resurrection Church har gjort for dem og andre flyktninger i Libanon.

– Det er umulig å la være å hjelpe til, når omtrent hvert nabolag huser krigs ofre.

Den ekte flyktningekrisen

Flyktningekrisen er mer tydelig her enn i Europa. Libanon er i tillegg mottakerland for palestinske flyktninger som har bodd der i flere tiår. Libanon har ikke underskrevet den internasjonale flyktningkonvensjonen som gir flyktninger rett til beskyttelse i andre land. Likevel har landet holdt grensene sine åpne for flyktingene som kommer.

Her er Lily på besøk hos en irakisk familie som har fått madrasser og matkuponger fra SFF-pengene våre.

Her blir madrasser kjørt inn i flyktingområdene i Beirut.

Leder for ressursutdelingen for flyktninger, Magdi, har et stort hjerte. Han blir kalt for «baba» og blir sett på som en bestefar blant flyktingene.

– Ansvarer vårt er stort, hvorfor skal vi ikke hjelpe våre medmennesker som har forlatt alt de har? spør Lily seg.

– Alle har et like stort ansvar for å hjelpe til, og vi må se at våre naboer lider. Ingen kan flytte tilbake til Syria slik som det er nå. Derfor må vi være med på å hjelpe dem slik at de kan få leve livet sitt her og nå, og ikke må vente.

Familier må dele

Livet som flyktning i Libanon er tøft. Mange av de viktige rettighetene blir ikke ivaretatt her, som for eksempel retten til å eie en bolig. Dette setter flyktingene i en vanskelig situasjon. Leieprisene i Beirut er så høye at flere familier må dele rom. Arbeidsledigheten har eksplodert og er vanskelig nok for en libaneser. Beirut består av syriske, irakiske og palestinske flyktninger,

Gjennomsnittstemperaturen i Beirut er i de kaldeste vintermånedene ned mot 13 grader. Da er det kjekt for flyktingene å få varme pledd.

samt fastboende. Byen består også av sjiamuslimer, sunnimuslimer, kristne, drusere, fattige, rike og mellomklassen. Systemet som skal holde samfunnet oppe, er på vei til å kollapse. Og hvem er det som blir først rammet? Nettopp – flyktingene.

Nøden er stor

Flere av våre dyktige partnere gjør en heroisk innsats i Libanon. Ettersom flere flyktinger har kommet til, har det også blitt mer å gjøre. Frivilligheten i kirken Resurrection Church har vokst, og mange har lyst til å hjelpe til. SFF-pengene som ble samlet inn i fjor har blitt brukt godt. Noe av det viktigste har vært alle madrassene som har blitt delt ut, pleddene som har varmet godt i vinterkulden og ikke minst matkupongene som har blitt delt ut av kirken. Lederen for utdelingen av SFF-ressursene, Magdi, sier at det ikke bare er konkrete ting, men også tanken som hjelper.

– Følelsen av at dere hjelper til og ikke minst tenker på oss, er veldig god. Det at kirker på tvers av landegrenser er der for hverandre gir meg håp, sier sjefen for utdelingen av SFF-ressursene.

Dårlig samvittighet

Å være en middelklassemann i Beirut, med jobb, hus og mat på bordet, og se så mye fattigdom og urettferdighet i bakgården sin, føles uhåndterlig og frustrerende.

– En lærer å leve med det, men den dårlige samvittigheten av å være «fri» som jeg er, sitter i magen min hele tiden, sier han.

Stefanusalliansen er til stede for irakiske og syriske flyktinger gjennom flere partnere. Resurrection Church, den presbyterianske synoden og Operasjon Mobilisering (OM) er noen av de vi jobber med i Libanon. Gjennom dem når vi ut til utrolig mange mennesker. Prosjektene våre baserer seg hovedsakelig på kortsiktige, men samtidig livsviktige behov for nødhjelp.

Takk for deres bidrag til SFF i 2015!

Resurrection Church ligger midt i Beirut.

«Søndag for de forfulgte» 2016

I år skal vi markere «Søndag for de forfulgte» (SFF) 13. november, men alle menigheter kan selv velge den dagen som passer best i deres menighet.

Temaet er «Der det er farlig å skifte tro», og vi vil ta utgangspunkt i Iran og Saudia-Arabia. Du kan få et innblikk i hvordan det er å være kristen i Iran på side 6–7. Vi skal skrive mer om dette temaet i neste nummer av Magasinet Stefanus.

På våre nettsider www.stefanus.no finner dere inspirasjon og mye praktisk materiell som hjelper dere å markere «Søndag for de forfulgte» i menigheten. Der kan du lese om liturgiske ledd, prekentips, bønner, salmer, videoer, barne- og konfirmantopplegg, kampanjer og fordypningsstoff om årets tema og prosjekter.

Trosfrihet på timeplanen

En solfylt våtorsdag hadde rundt 40 lærer- og samfunnsfagstudenter ved Høgskolen i Stord halvdagsseminar om menneskerettigheter og trosfrihet, med menneskerettighetsrådgiver Kristin Stor-aker fra Stefanusalliansen.

– Fokuset for seminaret var å få fram at trosfrihet er noe som er viktig for alle – uansett om man har en personlig tro eller ikke. Særlig lærerstudentene kommer helt sikkert til å møte utfordringer knyttet til tro i sin arbeidshverdag, og da er det godt å ha solid kunnskap om trosfrihet innabords. Å få inn trosfrihetsperspektivet i menneskerettighetsundervisningen på høyskoler og universiteter rundt i Norge er kjempeviktig, og noe vi prioriterer høyt i undervisningsarbeidet vårt, sier Kristin Storaker.

Valgt inn i RLP

Generalsekretær Hans Aage Gravaas er valgt inn som medlem av ledergruppen i Religious Liberty Partnership (RLP). Dette skjedde under årsmøtet til RLP i Oxford før påske. Stefanusalliansen har i mange år vært medlem av RLP, som er en internasjonal paraplyorganisasjon bestående av mer enn 30 kristne organisasjoner fra alle kontinenter som aktivt arbeider for trosfrihet.

– Dette understreker Stefanusalliansens posisjon i internasjonalt trosfrihetsarbeid, sier Gravaas.

Stille markering

3. april arrangerte Stefanusalliansen en stille markering for ofrene etter terrorangrepet 1. påskedag i Pakistan. Det ble tent lys og lagt ned blomster utenfor den pakistanske ambassaden i Oslo. Vi har også arrangert en egen innsamling til ofrene i Pakistan. Det er ennå mulig å gi 200 kr ved å sende TILSTEDE til nummer 2377. Pengene går til vår pakistanske partner, Human Friends Organization.

Hemmelig kors

I mars fant det sted et hemmelig møte i en mørk jordkjeller i Hurdal. Samlet rundt et kors laget av telys delte rundt 30 elever bibelord, bønn og sang.

I mange andre land i verden er dette den brutale virkeligheten. Mennesker kan ikke møtes åpent for å delta i et kristent fellesskap. De kan ikke si høyt at de er kristne, i alle fall ikke uten at det får store konsekvenser.

Stefanusalliansen har i mange år drevet Secret Service-møter i ulike varianter, for å gi mennesker i Norge en flik av forståelse for den frykten mange kristne andre steder i verden kjenner på. I det nevnte møtet var det elevene ved Hurdal Verk folkehøgskole som fikk kjenne på kroppen litt av den hverdagen mange kristne lever i.

Vår menneskerettighetsrådgiver, Lisa Winther, ble under et søndagsmøte arrestert av to «politimenn». Etter å ha fulgt ichtys-fisker til et hemmelig møtested fortsatte møtet uten møteleder,

bibel, instrumenter eller andre ting vi i Norge tar som en selvfølge.

– Da politiet brøt inn, ble folk veldig overrasket. De veltet stoler, og situasjonen virket veldig realistisk. I kjelleren etterpå hadde vi et fint møte, og det var en som kommenterte etterpå at vi er veldig heldige som bor i Norge, sier Lisa.

Under besøket på folkehøgskolen hadde Lisa også to timer undervisning for elevene om trosfrihet.

– De fikk høre eksempler fra ulike land som viser hvordan trosfriheten begrenses. Dessuten var det flere som ble appellvenner eller signerte appeller, sier hun.

Vil du til Egypt?

Foto: Pål Brenne

Til høsten har du muligheten til å bli med Stefanusalliansen til Egypt for å se biskop Thomas' og Mama Maggies arbeid. 8.–14. oktober er de magiske datoene, og Erling Hillesund og Vigdis Bjørå er med som reiseledere.

Ta kontakt med Marianne Haugerud i Stefanusalliansen for mer informasjon. Hennes e-post er mh@stefanus.no.

Du kan også kontakte oss på telefon 23 40 88 00.

Sammen for de forfulgte

Samarbeid om prosjekter var en slags rød tråd for årets personaldager, som ble tilbrakt i Asker. Målet er at alle skal vite mer om hva de andre i organisasjonen jobber med, og hvordan vi kan hjelpe hverandre til sammen å gjøre en enda bedre jobb i kampen for trosfrihet.

Bønn og andakt var en del av opplegget, og vår generalsekretær holdt på å ramle av stolen da falsk politi, alias Gisle Skeie, gjorde seg til kjenne med et brak, midt i en bønnestund. Det gikk bra med Hans Aage, men det er verre

med alle våre kristne venner der ute, som risikerer å møte ekte politi fordi de bærer korset på halsen eller inni hjertet.

Boble vann av det varme slaget var en naturlig del av personaldagene. Fem av damene rakk badstue, svømming og boblebad mellom møtene. Hva mann-

folkene gjorde vites ikke, annet enn at et par av dem ble observert med joggesko.

Foruten den glade gjengen på bildet, består kontoret av Marianne Haugerud og Merete Gamst Strandberg (bak kamera). Vi har også Marius Hammer ansatt i en prosjektstilling.

Tips oss!

Har du temaer eller konkrete saker/mennesker du gjerne vil lese om i Magasinet Stefanus, kan du gjerne sende vår redaktør, Merete Gamst Strandberg, en mail. Adressen er mgs@stefanus.no.

ENGASJER DEG – SAMMEN FOR DE FORFULGTE

PROTESTER!

Bli en av våre 6 500 appellvenner! En aksjon per måned. Velg e-post, brevpost eller sms (send sms ROP til 2377).

BE!

Be for mennesker, kirker, land og prosjekter. Du kan få aktuelle bønneemner på e-post (ukentlig) eller i Magasinet Stefanus.

GI!

Forkjemper er navnet på vår faste givertjeneste. Faste gaver gir økt forutsigbarhet og lave administrasjonskostnader: www.forkjemper.no

LES!

Magasinet Stefanus gir god informasjon. Syv utgaver i året. Abonnementet er gratis. Du kan også få nyhetsbrev på e-post annenhver uke.

FØLG OSS!

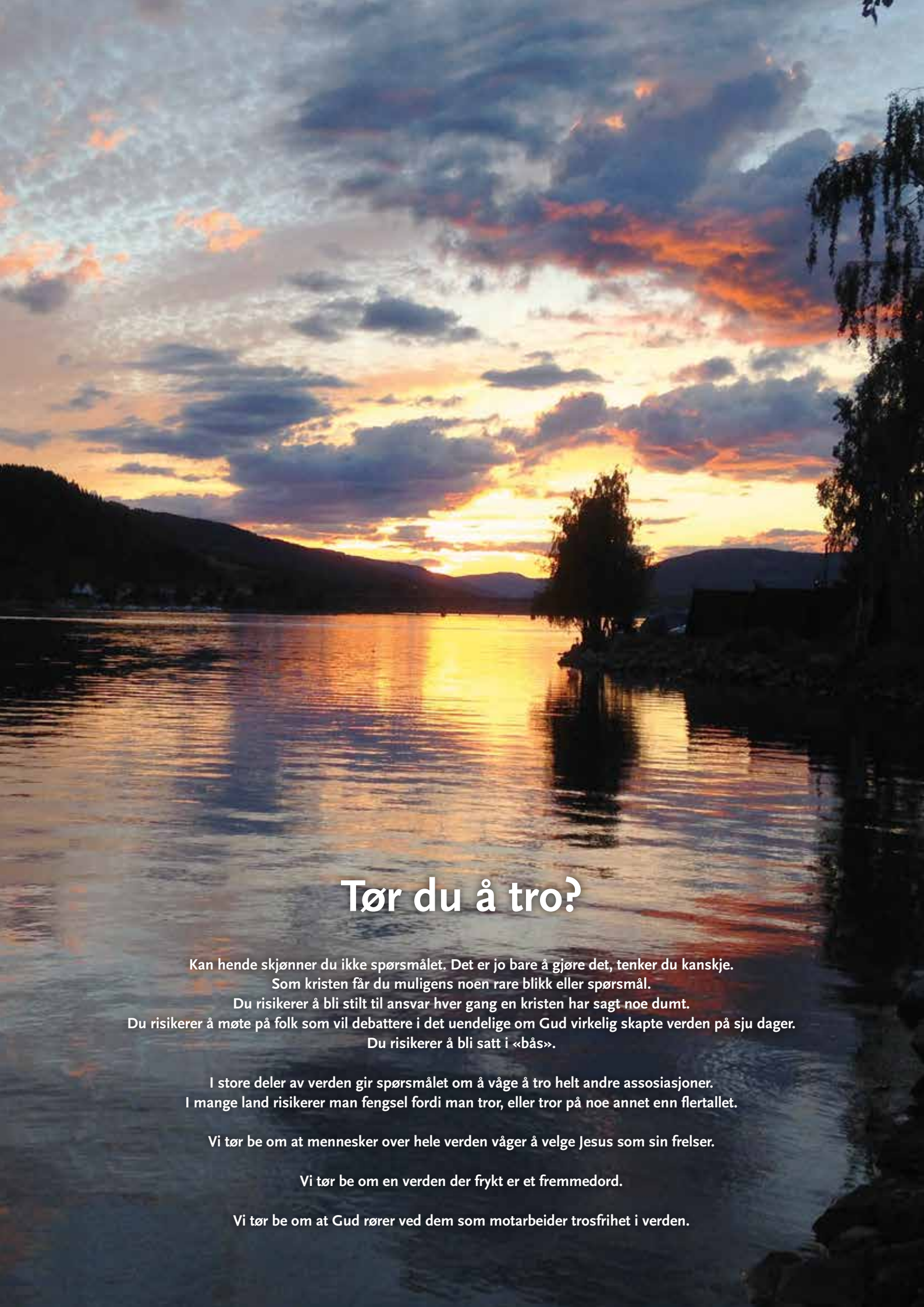
Jevnlige oppdateringer – finn oss og følg oss!

Facebook: Stefanusalliansen

Twitter: @trostfrihet

Påmelding: www.stefanus.no – post@stefanus.no – Tlf.: 23 40 88 00

Tør du å tro?

Kan hende skjønner du ikke spørsmålet. Det er jo bare å gjøre det, tenker du kanskje.
Som kristen får du muligens noen rare blikk eller spørsmål.
Du risikerer å bli stilt til ansvar hver gang en kristen har sagt noe dumt.
Du risikerer å møte på folk som vil debattere i det uendelige om Gud virkelig skapte verden på sju dager.
Du risikerer å bli satt i «bås».

I store deler av verden gir spørsmålet om å våge å tro helt andre assosiasjoner.
I mange land risikerer man fengsel fordi man tror, eller tror på noe annet enn flertallet.

Vi tør be om at mennesker over hele verden våger å velge Jesus som sin frelser.

Vi tør be om en verden der frykt er et fremmedord.

Vi tør be om at Gud rører ved dem som motarbeider trosfrihet i verden.